

Asociația Magistraților din România Nr.322/02.02.2016

Asociația Magistraților din România (AMR) reține ca fiind neconform conținutul Raportului Comisiei Europene privind progresele înregistrate de România în cadrul mecanismului de cooperare și de verificare dat publicității la Bruxelles la 27.01.2016 și, prin urmare, nepotrivit entuziasmul autorităților care au împărtășit în totalitate concluziile menționate.

Asociația Magistraților din România (AMR) dorește să amintească faptul că un raport politic, așa cum este cel amintit mai sus, nu poate să surprindă complet și cu obiectivitate realitatea justiției românești, după cum se conturează aceasta, prin împlinirile și dificultățile pe care le trăiește în fiecare zi.

Este adevărat că România a înregistrat progrese importante în lupta împotriva corupției, indiferent de nivelul până la care a operat acest flagel social distructiv de progres, această barieră în calea modernizării statului, dar identificarea, absolutizarea realizărilor justiției numai cu acest segment reprezintă o prezentare hiperbolizată.

Enumerarea doar a unor instituții apreciate ca fiind cheie în „...*ce privește consolidarea credibilității și profesionalismului sistemului judiciar prin obținerea, în timp, a unor rezultate solide*”, excluzând, cu excepția instanței supreme, din acest demers, activitatea majorității celorlalte instanțe, esențiale în înfăptuirea progreselor din ultimii ani, dovedește o înțelegere deformată a fenomenului judiciar românesc.

Tragerea la răspundere penală, prevenirea și, în final, reducerea fenomenului de corupție nu reprezintă doar atributul unei structuri de parchet, iar menționarea unor cauze pentru care nu există o soluție finală, ca fiind un simbol, este o atitudine nespecifică modalității de evidențiere a justiției care, „... *nu doar trebuie făcută, trebuie să se și vadă că s-a făcut justiție*”¹, adică actul de justiție trebuie finalizat.

---

¹ Comentariu asupra Principiilor de la Bangalore privind conduita judiciară, valoarea 3 Integritatea, 3.2, Editura C.H. Beck, pag.77.

Atunci când amintește despre respectarea drepturilor și libertăților cetățenilor, raportul nu precizează care este impactul pe care trebuie să-l aibă asupra sistemului judiciar recenta Rezoluție legislativă a Parlamentului European referitoare la propunerea de directivă privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și ale dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale.

Se impunea a fi făcute precizări mai ales sub aspectul garantării de măsuri adecvate din partea autorităților publice atunci când acestea comunică informații către mass-media referitoare la persoanele suspectate sau acuzate ca fiind vinovate atâta timp cât nu s-a dovedit, conform legii, că sunt vinovate, dar și demersurile ce se impun pentru ca aceste persoane să nu mai fie prezentate în public sau în instanță prin utilizarea de măsuri de constrângere fizică, decât în anumite situații specifice sau din motive de securitate.

Susținerea faptului că intrarea în vigoare a noilor coduri a fost un succes, prin indicarea unei percepții generale de satisfacție din partea practicienilor, minimalizând impactul și consecințele negative pe care le presupun multiplele decizii de neconstituționalitate, dar și necorelările legislative identificate, care nu au fost înlăturate, reprezintă o situație diferită de adevăratul impact al procesului reformator asupra sistemului judiciar.

Neabordarea unor subiecte esențiale ce au preocupat justiția, mai ales în anul 2015, care nici până în prezent nu sunt pe deplin lămurite, anume stabilirea măsurii în care există sau nu o implicare a serviciilor de informații în actul de judecată, dar și confirmarea cu documente, a verificărilor ce trebuiau realizate pentru întreaga perioadă, de la intrarea în vigoare a legii, pentru a stabili cu certitudine dacă în justiție sunt agenți sau colaboratori ai organelor de securitate, ca poliție politică sau lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații, reprezintă o dovadă că monitorizării i-au scăpat aspecte importante în examinarea independenței și credibilității sistemului judiciar.

Problema numirilor în funcțiile de conducere pentru marile parchete, dar și pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, numiri ce se vor realiza în anul 2016, situație deloc neglijabilă, obliga la o analiză și din perspectiva excluderii oricărei învoielii politice, care dacă se va repeta, la fel ca în trecut, va fi în măsură să afecteze întreaga procedură, indiferent cât de transparentă, clară și predefinită se recomandă.

Astfel, judecătorii și procurorii trebuie aleși în vederea ocupării acestor funcții, pe criteriile de profesionalism, independență, integritate, criterii deja

consacrate, fiind excluse alte abordări care pot duce la pierderea încrederii sociale în sistemul judiciar.

Niciunele dintre neregularitățile semnalate nu beneficiază în raportul prezentat de o abordare corespunzătoare, în măsură să ne convingă că există cu adevărat dorința de a se realiza o radiografie anuală, completă și obiectivă a sistemului judiciar, motiv pentru care **Asociația Magistrilor din România (AMR)** solicită ca pe viitor să fie înlăturate toate disfuncțiile precizate.

judecător **Gabriela Baltag**

Președinte Asociația Magistrilor din România

WWW.JURIDICO